

**NAZAJ
V DVORANE
Z BUČNIM
OBČINSTVOM
STR. 4**

**PROGRAM
ZA PORABSKE
SLOVENSKE
DRUŽINE
STR. 5**

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 26. aprila 2012 ☼ Leto XXII, št. 17

PRILOŽNOST ZA ŠE VEČ POMOČI PORABSKIM ŠOLAM?

Kot v večini evropskih držav se tudi v Sloveniji trenutno »ne cedita med in mleko«; vendar pa vsestranska skrb matične države za slovenske skupnosti zunaj administrativnih meja ostaja. Tako moralna podpora kot materialna in strokovna pomoč pri ohranjanju slovenske identitete tudi v Porabju so bile poudarjeno izpostavljene ob nedavnem obisku predstavnikov slovenskega Ministrstva za izobraževanje, znanost, kulturo in šport na porabskih šolah in slovenskem generalnem konzulatu v Monoštru. *Roman Gruden*, vodja Službe za mednarodno sodelovanje in evropske zadeve na ministrstvu, *Marko Koprivc*, podsekretar, in *Veronika Pirnat*, svetovalka v skupini za mednarodno sodelovanje na Zavodu RS za šolstvo, so najprej obiskali DOŠ Jožefa Košiča na Gornjem Seniku. Ob ravnateljici *Ildikó D. Treiber* in pomočniku *Adrianu Takaču* jih je pričakal tudi *Martin Ropoš*, predsednik Državne slovenske samouprave, ki je obširno razložil problematiko korenitih sprememb v madžarskem, tudi narodnostnem, šolstvu in predvsem procese prevzemanja obeh šol s strani DSS. Na šoli se trenutno ukvarjajo z vpisom prvošolcev za naslednje šolsko leto in upajo, da se bo število učencev

Slovenska delegacija na gornjeseniški šoli

Občni zbor DSS se je odločil, da bo pod določenimi pogoji, za katere čaka pisno jamstvo države, prevzel dve porabski dvojezični šoli

na šoli celo malo povečalo, enako tudi v Števanovcih, kamor so se gostje odpravili po pogovorih na Gornjem Seniku. Ravnateljica *Agica Holec* in prisotni učitelji so

poudarili pomen številčno ugodnega vpisa prvošolcev kot tudi zaskrbljenost v zvezi s kadrovsko podhranjenostjo šole. Nujno namreč potrebujejo vsaj enega dvoje-

zičnega razrednega učitelja, glede dvojezičnih predmetnih učiteljev pa imata težave obe šoli. Ob konkretni slovenski materialni pomoči v obliki različnih pobud za učence in učitelje (ekskurzije, izobraževanja, strokovna literatura, periodika...) vedno znova ugotavljamo, da bi bilo optimalno, če bi uspeli pridobiti še enega učitelja asistenta, saj so rezultati trimesečnega dela prve učiteljice asistentke zelo spodbudni. Pomembno je, da jih tako ocenjujejo neposredni uporabniki, šole. Pogovora na Generalnem konzulatu RS v Monoštru se je, ob generalnem konzulu *Dušanu Snoju*, udeležila

tudi podpredsednica DSS *Erika K. Kiss*. Poudarila je skrb za poučevanje slovenskega jezika v monoštrski osnovni in srednjih šolah; potrebno bo temeljito preveriti gimnazijski pouk slovenščine in poskrbeti, da bodo osnovnošolci, ki obiskujejo narodnostni pouk slovenskega jezika, imeli kvaliteten pouk le-tega zagotovljen tudi v višjih razredih. Generalni konzul, ki se zelo dejavno vključuje v reševanje raznolike manjšinske problematike, ves čas poudarja skrb za ohranjanje jezika in kulture kot prioriteto, ob tem pa tudi pomen ustvarjanja ekonomskih priložnosti za rabo slovenščine v Porabju.

Ker je obisk bil seznanitvene narave, je Roman Gruden ob koncu poudaril, da bo slovensko šolsko ministrstvo še naprej skrbelo – po svojih finančnih in strokovnih močeh – za vsestransko pomoč porabskim šolam. Kot izredno pozitivno je ocenil tudi odločitev DSS, da prevzame narodnostni šoli, in menil, da bo matična država tako imela še večjo odgovornost in tudi možnost vsestranske pomoči šolam pri zagotavljanju pogojev za kvalitetno poučevanje, ohranjanje in razvoj slovenske materinščine.

VALERIJA PERGER

SLOVENIJA: KOMU STA - ZOPET - V NAPOTO NARODNOSTNA POSLANCA?

Na začetku: prav nič me ne zanima, ali Madžare v Sloveniji v državnem zboru zastopa László Göncz in italijansko manjšino Roberto Batteli, marveč je moj interes usmerjen v dosežek (zdaj je fraza: *presežek*), da imata avtohtoni manjšini, ne glede na uradno ali neuradno število *duš*, izvoljena predstavnika v državnem zboru, kjer se – vsaj teoretično – razpravlja in odloči o najpomembnejših zadevah v Sloveniji, tudi tistih, ki se tičejo življenjskih interesov manjšin. Izogniti se želim očitku, da zavračam pisanje o ne/upravičenosti, da imata madžarska in italijanska manjšina svoja poslance. Nikakor. Zapisal bom zgolj prepričanje, zgrajeno na ukvarjanju z manjšinskimi vprašanji v vsaj petih državah, in primerjalno med več državami in manjšinami. Kot je mogoče razbrati iz obsežnega teksta v lokalnem *Vestniku*: *Dvakrat nepoštena, pa vendar nujna iz političnih razlogov? zopet nima nekdo kaj početi* in sta mu – spet – v napoto narodnostna poslanca v Sloveniji. Ta *nekdo* je OVSE (Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi), iz ljubljanskih univerzitetnih kabinetov pa mu, OVSE-ju, pritrjujeta dva slovenska strokovnjaka.

Ob nedavnih predčasnih volitvah v Sloveniji so v OVSE-ju namreč odkrili manjšinska poslance in sporočili: „Dvojna volilna pravica odstopa od temeljne zaveze OVSE-ja glede enakosti volilne pravice in ni v skladu z mednarodno dobro prakso“. Kako je OVSE/ODIHR šele zdaj in več kot dvajset let po tem, ko narodnostna poslanca v državnem zboru uspešno delata, odkrila dvojno volilno pravico, niti ni tako zelo pomembno. Večina organizacij, a ne vse, ki hodijo v Slovenijo *solit pamet* ali zbirat različne informacije, le-te črpajo iz angleških virov ali prek prevajalcev, ker same jezika ne razumejo, zato je tolikšen

zamik še sprejemljiv, bi dejal cinik. Seveda bi pričakovali od dveh uglednih strokovnjakov, da bi se na to temo oglasila prej in samostojno, če sta že prestudirala vso literaturo o manjšinskih pravicah, kamor Slovenija lahko s ponosom umesti zagotovljena poslanska sedeža v

Slovenska veleposlanica Darja Bavdaž Kuret, poslanec László Göncz in ministrica Ljudmila Novak.

številčno skromnem državnem zboru, kjer so – lahko – različne *kalkulacije* usodne za strankarsko matematiko. Ták primer je nekdanji madžarski parlament s 386 poslanci, v katerem so strankarski politiki imeli strah pred 13 poslanskimi sedeži (beri: toliko poslanci), češ da lahko ob glasovanjih nagnejo tehtnico na *neprimerno* stran. Zato so obljubljali, zagotavljali in na koncu *rodili* formulo, ki skromni slovenski manjšini niti teoretično ne zagotavlja poslanskega sedeža v zdaj skrčenem parlamentu z 200 poslanci.

Slovensko Ustavno sodišče je leta 1998 razsodilo, da zakonska določila, ki zagotavljajo pravico do dvojnega glasovanja niso v nasprotju za Ustavo glede na dejstvo, da varujejo pravice narodnih manjšin. Mnenje Beneške komisije Sveta Evrope, ki ga prav tako navajajo v poročilu, določa tri pogoje, po katerih dvojna volilna pravica predstavlja sprejemljivo izjemo glede načela enakosti volilnega glasu, in sicer, ko cilja dvojne volilne pravice ni mogoče doseči z drugimi sredstvi, ko gre za

prehodno rešitev, in če zadeva *maloštevilno manjšino*.

Ker se je v dvojno volilno pravico *spotaknil* tudi tednik *Mladina*, sta se odzvala narodnostna poslanca z obrazložitvijo, da je v veljavni Ustavi institut neposredne zastopanosti predstavnikov avtohtonih narodnih

skupnosti v državnem zboru prvenstveno zaradi nespornega priznavanja državotvorne vloge italijanske in madžarske narodne skupnosti v Sloveniji. „Rešitev smiselno izhaja iz slovenskega modela pravne zaščite pravic avtohtonih narodnih skupnosti, ki temelji na pozitivni diskriminaciji omenjenih subjektov, ki so se zaradi različnih političnih sprememb v 20. stoletju „znašli“ zunaj meja svoje matične države.“ In dalje: „Ob osamosvojitvi je zato postalo smiselno in zaželeno, da se v okviru demokratizacije družbe dotedanja raven narodnostnih pravic nadgradi. V ta kontekst sodi tudi določba o zagotavljanju poslanskega sedeža avtohtonim narodnim skupnostim v državnem zboru, to pa je bilo realizirano s takimenovano dvojno volilno pravico. Z njo se nikakor ni poseglo v pravice večinskega naroda niti drugih družbenih skupin, ker je ta pravica v kontekstu prej omenjenega modela dodane vrednosti zelo ranljivima, maloštevilnima skupnostima.“

Vestnik navaja mnenje stroke, ki ponuja alternativne rešitve. Docent na ljubljanski Pravni fakulteti Sašo Zagorc: „Dvojna volilna pravica gotovo ni v skladu z načelom enake volilne pravice. Pripadniki italijanske in madžarske narodne skupnosti glasujejo kot drugi državljani, obenem pa kot pripadniki narodne skupnosti, volijo še svoja dva predstavnika... Dvojna volilna pravica pripadnikov manjšin je torej dvakrat nepoštena, tako po številu glasov kot tudi po teži glasu.“ In naprej: „Predvsem bo enkrat treba zagristi v jabolko in opredeliti kriterije, kdo je sploh pripadnik narodne manjšine. Zdaj se lahko vsak slovenski državljan opredeli za pripadnika ene od obeh manjšin. Kot kaže, bo tudi potreben razmislek, v čem se kaže posebno varstvo narodnih manjšin: v zagotavljanju posebnih političnih pravic ali raje v smeri jezikovnih, kulturnih oziroma socialnih vzpodbud.“ Petra Roter s Katedre za mednarodne odnose na Fakulteti za družbene vede meni, da so manjšine v državnem zboru lahko zastopane na več načinov: „Eden je s spodbudami političnim strankam, da med kandidate uvrstijo tudi pripadnike manjšin. Druga alternativna oblika pa bi bila enojna volilna pravica za vse volilne upravičence v Republiki Sloveniji, pri čemer bi se pripadniki narodnih skupnosti lahko odločili, ali želijo svojo volilno pravico uporabiti za volitve strankarskih kandidatov ali za volitve predstavnika svoje narodne skupnosti. Kakršna koli sprememba bi zahtevala temeljit razmislek v sodelovanju z manjšinami.“

Čeprav stališča v priporočilu OVSE-ja formalno ne zavezujejo, je Saša Zagorc prepričan, da bi jih kazalo uresničiti, „saj gre za argumentirane poglede

na slabe plati volilne pravice v Sloveniji.“ Enako razmišlja Petra Roter. *Vestnik* je o dvojni volilni pravici dobil odgovor tudi iz Urada za narodnosti: „Pravica pripadnikov obeh avtohtonih narodnih skupnosti, da glasujejo na volitvah za poslanca narodne skupnosti in na volitvah ostalih poslancev, izhaja iz Ustave same, zato je zakonodajalec ravnal skladno z Ustavo, ki jo je vgradil v volilni sistem. Visoka stopnja zaščite avtohtonih narodnih skupnosti, ki jo zagotavlja Ustava, sicer res predstavlja dvakratno odstopanje od načela enakosti volilne pravice, vendar je to odstopanje predvideno in zahtevano v Ustavi sami kot oblika takoimenovane pozitivne diskriminacije.“

Vsekakor bi bilo v nasprotju s prepričanjem podpisanega, če bi OVSE-ju in strokovnjakoma odrekal pravico do premisleka o ustavni zaščiti italijanske in madžarske manjšine v Sloveniji. Dovoliti si je mogoče pomisleke, ali je korektno, da se OVSE *spotika* v pozitivne rešitve za majhne in na mnogih področjih ranljive narodnostne skupnosti in *ne vidi* ali vsaj ne pride tudi v slovensko javnost s svjimi opozorili na številne pomanjkljive rešitve za Slovence v Avstriji in Italiji, na Hrvaškem in Madžarskem. Za ponazoritev zgolj primer: po 7. členu avstrijske državne pogodbe imajo Slovenci na Koroškem in Štajerskem popolnoma enake pravice, v konkretnem je na Koroškem v narodnostnih šolah več tisoč učencev, na Štajerskem ni niti ene ure narodnostnega pouka, ampak se učijo jezik sosedov. Vsaj kar se tiče narodnostnih medijev v Avstriji, se OVSE teh zadev – še – ni lotil. In najpreprosteje: zakaj bi spreminjali, kar je dobro za manjšini in večini ne škoduje in le-ta rešitve korektno sprejema.

ERNEST RUŽIČ

Občni zbor in gledališki den društva v Budimpešti

Pri Slovenskem društvu v Budimpešti smo 14. aprila imeli tradicionalni gledališki den. Na te den največkrat pozovemo skupine iz Porabja pa z Goriškega iz Slovenije. Zdaj je tudi tak bilo.

Trdkovčani so že večkart nastopili v Budimpešti

Pred špilanjem pa večkrat držimo občni zbor /közgyűlés/, ka aj ljudem nej trbej dostokrat vküper priti. Občni zbor smo držali že v tretjoj vöri. Naši ludje so se lepau zbrali. Zbor je pozdravila pa vodila Agota Merkli Kállay.

Predsednica Irena Pavlič je dala poročilo in ocenila delo lanskoga leta. Naštejala je, kakšne programe je imelo društvo, kakšna potovanja. Povedala je, da je društvo malo napredovalo. Ma dvej novi sodelovanji, to z Büdinčani, gde smo bili 10. Juliuša, pa s Subotico/Szabadka. Geseni smo tam bili na pevskom srečanju pri Slovenskem društvu Triglav. Največki napredek pa je, da smo ustanovili mali pevski zbor na začetki leta. Marcijuša smo že svetili enoletni rojstni den. Nastopili smo na domači prireditvi, v Budinci v kulturnem programu, v Subotici na pevskom srečanju slovenskih pevskih zborov iz Vojvodine pa na Veleposlaništvu v Budimpešti. Leko povejmo, da zbor pridno dela, imamo dobro pevovodkinjo Orško Kovač Zadori, harmonikaša Hugo-

na Čerpnjaka. Potejn je predsednica šče dala poročilo o gospodarjenji. Od koga kelko pejnaz je dobilo društvo, na koj so to potrošili. To finančno poročilo je društvo sprejelo. Tu

se zavalimo vsakšoma, sto nam je dau iz svoji porciji 1%, ka nam to tö dosti pomaga. Predsednica je naštejala, sto pomaga društvo. To so Državna slovenska samouprava - nam da mesto za delo in prireditve, potejn Zveza Slovencev na Mad-

Eden del publike. Našo prireditve je počastila veleposlanica Darja Bavdaž Kuret in sodelavci slovenskoga veleposlaništva

žarskem. Oni nas pomagajo s pejnazi. Najbola pa nas pomaga Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu iz Ljubljane. Dobili smo pejnaze od sklada Wekerle za funkcioniranje pa za avtobusne stroške v Andovce (te pejnaze so nam šče nej poslali).

Člani občnega zbora so spoznali programe toga leta.

Imeli smo že slovenski kulturni praznik februara, zaj pa gledališki den. 23. juniuša je slovenski piknik v čast samostojnosti Republike Slovenije. Tu nastopijo Büdinčani, ansambel, pevke pa gledališče. Juliuša potujemo v Maribor in okolico, ker je Maribor letos glavno mesto kulture v Evropi.

Augusta demo v Sombotel k Društvu Avgust Pavel, to je že našo sodelovanje, septembra pa v Števanovce, ka Državna slovenska samouprava de tam držala srečanje Porabskih Slovencev. Oktobra imamo tradicionalni slovenski den. Letos bomo imeli slovensko mašo, spejvo bo pevski zbor z Gornjega Senika pa še nastopi v kulturnem programu ter zbor Slovenskega društva Triglav iz Subotice. Decembra je božično praznovanje. Mladi letos tö dejo v Ljubljano na Poletno šolo, gdej se včijo slovenski knjižni jezik. Tak vögleda, da dejo štirje, geseni pa eden

bo išo na celoletno šolo slovenskega jezika v Ljubljano in ima v načrti študirati v Ljubljani na univerzi.

Predsednica je šče povedala, od koga leko čakamo pejnaze, približno kelko bodo koštali programi pa poti. Delo za to leto so navzauči člani tudi sprejeli.

Potejm se bodo mladi večkrat srečali, ka imamo Mla-

dinski krog. Pridejo mladi k nam iz Porabja. Člani društva se bodo udeležili prireditve, stere ima Veleposlaništvo, sodelavci Veleposlaništva pa pridejo k nam na vsakši program. Slovensko društvo v Budimpešti de se tau leto tö trüdilo, da naj čim več Slovencev

Skupinam smo se zahvalili z malim darom

pride na naša srečanja, naj ohranimo slovenski materni jezik, naše porabske šege, pesmi in vse, kaj nas veže na rojstni kraj, na Porabje.

Po občnom zbori smo v štrtoj vöri začnili gledališki den, špilanje. Najprven so nastopili člani KUD Rožika iz Trdkove. Oni so nam notri pokazali igro »Nevole etakše pa takše«. To igro je napisala pa notri navčila Irena Kalamar. Pokazali so, kak so prven mladi se nosili, ka so delali. Tau je dejdek prpovejdo, prej kak je tedaj lepau bilo. Zdaj pa dekle šče babe nosijo, a že s pojbi hodijo, sedijo. Pojge pa nej eno, več dekel majo. Kakšen je prej zdaj te svejt? Splo dobro so špilali, dosta smeja je bilau pa ploskanja. Samo njim leko čestitamo pa ka Irena Kalamar tak dugo vödrži. Ka so zdaj že od štrtič pri nas in je vsigdar ona pisala igre pa mlade včila.

Drugi so bili Veseli pajdaši iz Števanovec. Oni so špilali igro »Dočas ka drugi ma ženo«. Igro je napiso Laci

Kovač, notri je navčijo Branko Pintarič s Cankove. Lepo je, da Cankovčani pa Števanovčani vküper špilajo, ker nam tau vse pomaga zdržati slovensko identiteto.

Tretjo igro je špilo Duo Fodor. Onadvej sta se spravile na plac. Klara Fodor je odavala na placi: krumče, luk,

jabolke. Babi Fodor pa je prišla naküpovat, kak ena velka gospa. Mož je postau betežen pa je ona mogla küpovati, kujati. Samo ka eno nej znala. Ona so špilale igro: Nauri paver veltji krumpič ma. Avtor je bijo pa je navčijo Miki Roš.

Vse tri skupine so dobile veliko ploskanje, veselje, dobro volo so prinesle nam te skupine. Na konci smo jim čestitali in želeli naj šče dogo-dugo delajo vküper in se šče naj večkrat srečamo. V imenu Slovenskega društva se jim iz srca zavalimo za te lejpi den.

Tau soboto je na našom »odri« bila domanja slovenska materna rejč. Kak je gnauk Klara Fodor napisala, da je domanja rejč na odri lejpa kak püšeu rauž. Te püšeu je lepši kak cejloga svejta rauže. Tau je zdaj velalo tudi za naš oder. Te skupine, stere pridejo iz Porabja ali iz Slovenije, nam pomagajo zdržati slovensko materno rejč in smo zatau leko hvaležni.

Irena Pavlič

OD SLOVENIJE...

Vlada na Ptuj in v Ormožu

Vlada je prejšnji teden začela z obiski slovenskih regij. Za prvo v novem mandatu si je izbrala ptujsko-ormoško regijo, kjer se je najprej sestala na delovnem posvetu. Premier Janez Janša in ministri so nato obiskali več kot 50 regijskih institucij in podjetij, za zaključek pa se srečali z gospodarstveniki, župani, poslanci in državnimi svetniki. Predsednik vlade je na posvetu na Ptuj dejal, da bo potrebno resno razmisliti o tem, da bi nekatere projekte za določen čas preložili. »Slovenija je prisiljena, da sama zdaj, ali pa čez nekaj mesecev, ko nam bo to ukazal nekdo drug, naredi nekaj korakov k prilagoditvi naših potreb z zmožnostmi. Če to naredimo sami v naslednjih tednih, to ne bo dramatično, saj smo nekje na robu, ko lahko z relativno blagimi ukrepi znižamo porabo,« je dejal Janša in dodal je, da je tudi zato realizacija nekaterih načrtovanih projektov v tej regiji omejena z danimi možnostmi.

Dva poslanca na samostojni poti

Izvršilni odbor DeSUS je pred dnevi sklenil, da poslanca Ivana Simčiča, na katerega letijo očitki o ponarejenem spričevalu, izključijo iz stranke, je po seji odbora pojasnil prvak DeSUS Karl Erjavec. Pričakovali so namreč, da bo Simčič pojasnil okoliščine in ponudil odstop s funkcije, vendar se je odločil, da tega ni storil, ampak je sklenil, da bo rajši odšel med samostojne poslance. Simčiča so izključili iz omenjene vladne stranke, potem ko ni podal zanesljivih dokazov, da je na začetku 90. let res obiskoval srednjo gostinsko šolo v Opatiji na Hrvaškem. Kasneje se je sicer na podlagi te diplome vpisal na Filozofsko fakulteto in uspešno diplomiral.

Državni zbor ima še enega poslanca, ki se je podal po podobni poti kot Simčič. Ivan Vogrin je izstopil iz poslanske skupine Državljske liste Gregorja Viranta in bo deloval kot samostojni poslanec. Kmalu po parlamentarnih volitvah se je v javnosti namreč razkrilo, da je podjetje poslanca Vogrina dolžno več upnikom in da tudi vsem, ki so pri podjetju naročili storitve in plačali avans, teh storitev niso nudili. Predsednik stranke Gregor Virant je takrat Vogrinu dal čas do konca marca, da stanje sanira. Ker poslancu to ni uspelo, je Virant svet stranke obvestil, da je Vogrina pozval k odstopu s poslanskega mesta, a slednji tega ni storil, ampak je rajši zapustil stranko.

Nazaj v dvorane z bučnim občinstvom

Na koncu februarja je prišlo do spremembe na trenerskem stolčku pri košarkaški ekipi Körmend. Prejšnjega strokovnjaka je zamenjal Zoran Martič iz Slovenije, ki je delo pričel s polnim elanom. Po rednem delu madžarskega košarkaškega prvenstva smo ga obiskali pred treningom v športni dvorani mesteca ob Rabi.

Kot skoraj vsi trenerji, je tudi Zoran Martič (rojen v Celju) kariero začel kot košarkaš. Študiral je na takratni fakulteti za šport v Ljubljani, ko se je njegovo poklicno življenje zasukalo v drugo smer. »Približno istočasno, ko sem diplomiral, sem se tudi nekoliko poškodoval. Takrat sem dobil ponudbo, da postanem profesionalni trener. Splet okoliščin je bil tak, zato odločitev zame ni bila težka« - je povedal Zoran Martič o začetkih.

Sledilo je trenersko delo pri različnih košarkaških ekipah v Sloveniji (Ljubljana, Novo mesto, Laško, Domžale), pred desetimi leti pa se je ponudila prva možnost v tujini - pri madžarski ekipi Szolnok. »Doma sem bil brez angažmana. Prišla je ponudba in to je ponavadi tako, da se moraš odločiti z danes na jutri. Prvič sem odšel v tujino na ta način, bila pa je dobra izkušnja« - se je spominjal trener.

Svojo ekipo iz Szolnoka je Zoran Martič privedel do četrtfinala. Njegova pot se je nato vijugala od Cipra preko Črne gore do Ukrajine. Po desetih letih pa se je letos februarja ponovno vrnil na Madžarsko. »Glede na to, da je Körmend blizu Sloveniji, mi je bila ponudba ugodna. Mesto je le dve uri in pol vožnje do Ljubljane, to je bil tudi eden od glavnih razlogov.«

V vmesnem obdobju je bil Zoran Martič tudi trener slovenske reprezentance U22 (mlajših od 22 let), s katero

je na dveh evropskih prvenstvih osvojil najprej prvo in nato drugo mesto, kar je bilo med viški njegove kariere. »Določene zakonitosti v reprezentanci so nekoliko

Novi trener v Körmendu Zoran Martič

drugačne kakor v klubu. V reprezentanci sem imel odprte roke tako pri izbiri strokovnega štaba kot tudi pri izbiri igralcev. Pri klubu pa je to vedno povezano s financami in pogodbami. Marsikdaj je selekcija nare-

Zoran Martič daje navodila igralcem

jena glede na okoliščine. To lahko ima svoje prednosti in tudi slabosti.«

Danes 48-letni Zoran Martič usmerja svoje igralce v angleškem jeziku. Madžarščina je zanj pretrd oreh, medtem ko se je v slovanskih deželah hitreje znašel. V primerjavi s

prejšnjim bivanjem pa opaža razvoj madžarske košarke. »V desetih letih je košarka tukaj precej napredovala. Ima seveda svoje slabosti, ima pa tudi marsikatero

kvaliteto. Všeč mi je, da kjer koli igramo, so dvorane polne, gledalci pa zelo bučni in temperamentni. Prvič me je to precej presenetilo, zdaj sem pa že navajen. Vsi igralci in trenerji raje igramo v takšnem kakor pa v 'gledališkem' vzdušju«. Zoran Martič je še dodal, da je v Sloveniji - še posebej v državnem prvenstvu - vzdušje kakor na treningih. »Slišijo se odboji žoge in škripanje copat. Kadar se to dogaja na tekmah, je bolj žalostno za košarko.«

V dveh mesecih je začel novi trener v Körmendu uveljavljati svojo taktiko in poglede.

»Seveda časa ni bilo veliko in vsak trener ima svojo filozofijo, svoj način dela. In tako kot se jaz prilagajam madžarski košarki in igralcem Körmenda, se morajo tudi oni meni. Včasih je to kar precej težko, nastajajo problemi. Mislim pa, da

smo stopnjevali z našo igro, da je napredek in pričakujem, da nas najboljše igre še čakajo« - je izrazil upanje Zoran Martič in dodal, da če poskušajo igralci njegove zahteve na igrišču izpolnjevati po svojih najboljših močeh, bo to razumel, kot da so ga sprejeli. »Določene navade je težko spreminjati in v dveh mesecih se ne da narediti vsega« - je zaključil.

Le nekaj dni pred našim pogovorom s trenerjem, ki se s to dejavnostjo ukvarja že 23 let, je ekipa Körmenda osvojila tretje mesto v madžarskem košarkaškem pokalu. V polfinalu v Szolnoku je moštvo premagal le kasnejši prvak. »Glede na okoliščine, mislim, da smo lahko zadovoljni. Imeli smo malo smole z žrebom: Szolnok je za mene trenutno vodilno moštvo. V polfinalu smo morali igrati z domačini, prednost domačega igrišča pa je precejšnja na Madžarskem. Vodili smo celih 30 minut, na koncu pa nam je nekoliko zmanjkalo koncentracije in morda tudi sreče. V tekmi za tretje mesto smo tesno, toda kljub vsemu zasluzeno zmagali« - je podal oceno Zoran Martič.

O možnostih v državnem prvenstvu pa je povedal, da je končni izid dokaj odprt. »Razlike med najboljšimi moštvi so relativno majhne, karte so še nepremešane, marsikaj se še lahko zgodi. Izrazitih favoritov ni, morda nekoliko izstopa Szolnok, čeprav ni zasedel prvega mesta po rednem delu prvenstva. Seveda si vsi želimo priti čim više.«

Zoran Martič je pogodbo s klubom v Körmendu podpisal do konca sezone. Vso svojo energijo in moči usmerja k uspešnemu dokončanju obdobja, od rezultatov bo namreč odvisno, kje bo nadaljeval svojo poklicno pot.

-dm-

13. majuš 2012

Program za porabske slovenske držine

Slovenska zveza si je za letošnje programe več nauvi tū vōzbrodila, med tejmi je *Srečanje porabski slovenski držin*, mislimo od mali mlajšov, starišov do stari starišov. S tej dnevom želimo večfele programov poniditi mladim slovenskim držinam, zatok ka malo mladi pa v srednji lejtaj lüstva leko potegnemo na slovenske programe. Radi bi zadobili, da bi se ta generacija sčasoma tū s tašnim veseldjom srečevala med seov, de poštōjvala pa pomagala gora držati slovenstvo, kak tau delajo njivi stariške pa stari stariške. Pauleg asimilirani držin dobro vejmo, ka mo tau srečanje leko meli samo zveksōma v domanjoj slovenskoj rejči, gda pa gdē de potrebno, de v vogrskoj rejči tū ali pa samo v vogrskoj rejči. Program pripravlamo z nisternimi členi predsedstva Zveze pa z drūgimi aktivisti, tau so Erika Glanz, Eržika Soós, Valika Rogan, Marijana Kovač pa Brigita Soós. Tašne programe želimo meti, s sterimi smo povezani Porabski Slovenci, s sterimi mo leko na pomauč drūgim, nam leko prav prijdejo v vsakdanešnjom življenji, nam zdravdje pa veseldje slōžjijo, nas vkūper držijo. Vse, ka mo delali, mora meti svojo razmejnje tū.

Srečanje porabski slovenski držin mo meli 13. majūša 2012 v Slovenskom daumi v Varaši, zadvečerek od 14.00 do 20.00 vōre, etak se iz cejlōga Porabja z rednimi avtobusi dā nota pripelati pa domau ranč tak. Če de vrejmen dobro, mo vekši tau programov vanej meli, ovak pa znautra v daumi. Program de stau iz dvej talov. Prvi tau, na tau računamo paudrūgo vōro, si vsi vkūper leko poglednemo, kak leko koma pomoremo, damo prvo pomauč, če je kakšna nesreča ali je koma lagvo gratalo na potaj, doma ali gdekoli. Po tistim pa nota

damo pokazati s policaji, kak se trbej ponašati pejški pa z biciklini na potaj, kakšne pravice mamō pa ka mujs moramo nota držati. V drūgom tali zadvečerka pa nemo samo gledali pa poslōjšali, liki sami aktivno delali tū. Za tau, aj vsi, mlajši, stariške, stari stariške, ženske, moški leko najdemo nika zasē valaun, vam ponōjamo večfele delavnice, dela, programe.

1. Gastronomska delavnica. Ta delavnica (mūhelyfoglalkozás) de mejla kompletno delo, pripravi večerdjo za vse lidi, steri se naprej zglasijo, steri do skaus delali. Želimo si, če bi več mladi mater pa očetov vedlo kūjati eno našo najbola ijrāšno specialiteto, prave porabske dōdōle. Zatau mo meli tašne dōmanje žens-tje, stere do vodile delo, do skaus tolmačile, ka pa kak trbej delati, red pa čistaučo meti med kūjanjom. Ekipe (csapat) do delale s štiri-mi-petimi lidami, leko so tau držine, leko so pa mejšano tū. Vsakša de posaba kūjala, aj vsi, steri smo tōj, leko aktivno dēlamo tū. Če de dobro vrejmen, mo vanej meli gora postavlene bogračē, če nej, té ovak pripravimo. Drūgo delo de pa pico (pizza) mejsiti pa redti. Tau je tū za asek vedeti, ne prosi dosta dela, je brž gotovo, mlajši tū radi gejo pa ne košta dosta. Tau delo de se ranč tak vodilo, nota kazalo, tolmačilo. Najprvin de vsakši leko sam redo malo pico na koštavanje, velke držinske pice do se pa vkūper pripravlale. Tretjo delo de fajnske zelene šalate redti z mesaum, gobami, s sirom pa vse drūgim. Za štrto delo se pa leko navčimo pripraviti sto na svetke ali če dobimo lūcke, goste. Leko se navči-

Puconci: Likovna umetnost

SLIKARSKA KOLONIJA PRIMOŽ TRUBAR

V Domu Števana Kūzmiča v Puconcih so na ogled dela s 17. slikarske kolonije Primož Trubar, ki jo je v Moravskih Toplicah pod strokovnim vodstvom akademskega slikarja Nikolaja Beera organiziralo Slovensko protestantsko društvo, podružnica Murska Sobota.

Kot je v strokovni predstavitvi poudaril mag. Franc Obal, sodi slikarska kolonija Primož Trubar v Moravskih Toplicah med

pomembne kulturne dogodke, in kar je še zlasti pomembno, v teh letih so sodelujoči umetniki iz različnih koncev Slovenije in tujine ustvarili številna kakovostna dela, ki bogatijo likovno produkcijo v tem prostoru.

Dela razstavljajo Vesna Blagotinšek, Bram D´Hont iz Nizozemske, tokrat edini tujec, Franc Golob, Andrej Pavlič, Herman Gvardjančič, Tihomir Pintar in Vladimir Potočnik. Prvič je strokovni vodja Nikolaj Beer v kolonijo povabil otroke iz vrtca. Na razstavi je njihovo delo v mešani tehniki Brez naslova. Otvoritve razstave se je udeležil tudi mag. Geza Erniša, škof evangeličanske cerkve na Slovenskem, ki je soorganizatorica kolonije Primoža Trubarja, razstavo pa sta družno odprla župan občine Puconci Ludvik Novak in predsednik murskosoboške podružnice Slovenskega protestantskega društva, Geza Farkaš.

eR

mo na lepo formo spravlati salvejte, kak se dejva gora na sto pa kak se mora redno nōjcati essajk (pribor), kak leko sto okinčamo z rauži ali z drūgim zelenim.

2. Folklorna delavnica. Zatau, ka se gnesden svejt preveč modernizira, ljudska kultura pa zdjibi svojo vrejdnost pri mladini pa vsebola dé v pozabo, se s pomočtjauv vodje, muzikanta pa redni folkloristov nota navčijo dvaujitrauji slovenski plesi pa ena karažna porabska ljudska pesem.

3. Lokostrelstvo (íjászat)

4. Vōfarbanje obrazov mali mlajšov.

5. Družabno srečanje s pogostitvijo od pau šeste vōre. Za kulturni program nam folklorna delavnica nota pokaža plese pa pesem, kak so se leko navčili. Eni mladi igralci nam zašpilajo kratko, smejšno komedijo v dōmanjoj rejči. Srečanje zapremo s plesom, aj se veselo leko napautimo domau.

Prosimo lepau, sto bi rad prijšo z držinov ali ovak, aj se zglesi do 4. majūša na Slovenski zvezi, na telefon 380-208 ali 06302043398 ali po e-maili klara.fodor@mail.datanet.hu Hvala lejpa!

Klara Fodor
sekretarka ZSM

... DO MADŽARSKE

Parlament bo izvolil novega predsednika 2. maja

Predsedniškega kandidata Jánoša Áderja, sedanjega evropskega poslanca stranke FIDESZ, bo parlament izvolil 2. maja. Njegove izvolitve se bosta udeležili le vladni stranki, FIDESZ in Krščanski demokrati, kajti ostale stranke se ne strinjajo s kandidatom. Socialisti očitajo Viktorju Orbánu predvesem to, da se je spet odločil za kandidata, ki je strankarsko opredeljen. Po mnenju predsednika stranke bi se ugled predsedniški funkciji lahko povrnil s pomočjo neodvisnega kandidata. Tudi stranka LMP je izjavila, da se procedure ne bo udeležila, kajti predsedniški kandidat Áder je pripravil zakonski osnutek za reformo pravosodja in osnutek novega volilnega zakona, oba zakona pa sta povzročila precejšnjo negotovanje mednarodne javnosti. Desničarska stranka Jobbik je pristaš neposrednih predsedniških volitev, samega dogodka se verjetno bo udeležila, toda njeni poslanci bodo glasovali proti. Predstavniki stranke FIDESZ so prepričani, da so se odločili za pravega kandidata. Podpredsednik stranke Lajos Kósa je izjavil, da v obdobju, ko Madžarsko močno napada EU, ko jo mednarodne finančne inštitucije, na čelu z IMF, izsiljujejo predvsem iz političnih razlogov, ne more imeti predsednika »ne vino, ne voda« ali predsednika »strička«. Predsednik mora biti človek, karakter, ki bo s svojim delom ščitil Madžarsko in madžarsko demokracijo, da je ne bi ovajali z nemogočimi ovadbami, kot je sedaj v navadi.

Tekmovanje v slovenščini

V organizaciji Inštituta za raziskovanje in razvoj šolstva je v Slovenskem domu v Monoštru 26. aprila potekalo tekmovanje iz predmetov Slovenski jezik in Spoznavanje slovenstva. Tekmovanja so se udeležili učenci višjih razredov obeh dvojezičnih šol (Gornji Senik, Števanovci).

Srce mi je tu v Porabju

Kak smo že pisali v časopisi Porabje, tisti mladi, šteri so iz slovenščine diplomirali, so si vsi najšli službo na taum področji. Med njimi je Nikoleta Vajda Nagy iz Varaša, štera je novinarstvo pa nemški gezik študirala v Ljubljani. Zdaj pa dela pri varaškoj televiziji v okviru projekta Mura-Raba TV. Tak mislim, Porabci go že dobro poznamo, sploh pa tisti, s šterimi je že delala reportažo, pogovor ali drugi prispevek za oddajo Vpogled

- Bepillantó. Vsigdar korážna, nasmejena, dapa ka je najbola značilno za njau, tau je mirnost.

- *Nikoleta, po gimnaziji zaka si se tak odlaučila, ka, š v Slovenijo ušla študirat?*

»Najbolj zato, ker sem se hotela še naprej učiti slovensko, da bi se bolj naučila, da bi res perfektno znala slovensko, pa tudi Slovenija me je privlačila.«

- *Kelko si znala slovenski tistoga reda, gda si tavö prišla?*

»Znala sem, imela sem že tudi jezikovni izpit na srednji ravni, znala sem veliko besed in izrazov, skoraj vse sem razumela, samo govoriti je bilo težko. Potem smo se na jezikovnem tečaju v Ljubljani res dobro naučili, recimo pravopis, besedni red, ogromno konverzacije smo imeli. Jaz sem bila prisiljena, da govorim slovensko, zato ker takrat ni bilo nobenega tam, s katerim bi se lahko pogovarjala madžarsko. Zato sem se v prvem letu ogromno naučila na tečaju.«

- *Zaka ranč novinarstvo*

pa nemščino si študirala?

»Iskreno povem, sploh nisem imela pojma, kaj naj bi študirala. Jaz sem hotela najprej telovadbo, to mi je bilo

všeč. Ampak vsi so mi rekli, kaj boš delala s telovadbo, če boš učiteljica. V gimnaziji smo veliko pisali pri pouku in za časopis, pa sem mislila, kaj če bi poskusila novinarstvo in postala novinarka. Še zraven sem vzela nemščino, da bi znala še en jezik in tako sem začela študirati novinarstvo in nemščino.«

- *Ka se mora včiti novinar, gda študira?*

»Ker sem imela še en predmet, je to bil dvopredmetni program in sem imela pri novinarstvu manj predmetov. Novinarstvo se je težko naučiti, recimo na fakulteti, to se lahko naučiš samo v praksi, prakse pa smo imeli bolj malo. Jaz sem bila na radiu Ljubljanski glas, ampak tudi tam smo bili samo nekaj ur na dan. Poleti sem pa malo delala pri časopisu Porabje. Kot sem že rekla, to se naučiš šele takrat, ko začneš delati.«

- *Po študiji nejsi zmišlavela, ka ostaneš v Sloveniji?*

»Jaz bi rada živela tudi v Sloveniji, sem se tam zelo dobro počutila, ampak mene je vlekle nazaj. Tu imam družino in to mi veliko pomeni, in

vedno sem imela domotožje. Imela sem že fanta v času študija tu v Monoštru in nisem pomislila, da bi tam ostala.«

- *Kdaj si prišla nazaj domau, pa gde si začnila delati?*

»Leta 2008 sem prišla nazaj in začela delati pri časopisu Porabje. Jaz sem zmeraj hotela delati tu v Porabju, tu imam vse. Lahko še imam stike s Slovenijo, ampak srce mi je tu v Porabju.«

- *Sprvoga je nejbilau težko, gda si pri časopisi Porabje začnila delati, mislim, zavolo narečja?*

»Moram povedati, da sem na začetku imela težave, ampak potem sem veliko, veliko brala v narečju, narečje sem povsod slišala, sem se že začela navajati nanj, pa sem ga začela vse bolj razumeti. Zdaj že lahko povem, da skoraj vse razumem v narečju. Bolj malo govorim, ker mi je enostavneje v knjižnem jeziku, to mi pride najprej na misel, knjižna beseda, ampak če je potrebno, 'gučim' narečje.«

- *Po dvej lejtaj si mejla možnost pa si ušla delat k varaškoj televiziji v okviru projekta Mura-Raba TV, pa še zdaj tam delaš. Tau je zato malo ovakšo delo, kak si pri novinaj mejla. Naletja si se vcujvzela?*

»Težko je, zato ker rabiš malo več časa, da si pripraviš gradivo, prispevek. Ker najprej ti greš na teren in moraš imeti v glavi, kako bo potem izgledal ta prispevek, kako bo pripravljen. Morala sem se naučiti, da to ni delo pri časopisu, da napišeš čla-

nek, imaš nekaj fotografij zraven, pa konec. Pri televiziji se moraš navaditi, da ko napišeš gradivo, moraš imeti zmeraj v glavi, da je to treba pokriti s slikami, pa prevesti v madžarsčino. Ne moreš napisati nekaj v gradivu, za kar nimaš slike. To je bilo zame težko na začetku. Zdaj mi gre že boljše, sem se že navadila.«

- *Štera tema je zate najbola zanimiva?*

»V Porabju je res veliko zanimivih osebnosti, veliko zanimivih življenjskih poti, kako se to reče, veliko je življenjskih zgodb. Veliko kulturnih skupin je, tudi zdaj vidim pri otrocih, pri osnovnošolcih, da z veseljem delajo, z veseljem nastopajo in to mi je res posebej pri srcu, pa jih res z veseljem posnamemo.«

- *Nimaš težav pri snemanju, ka mlajši slabo gučijo slovenski?*

»Imamo probleme s tem, ko želimo kakšnega otroka vprašati, kako nam odgovarja. Včasih naredimo tudi to, da mu rajši dovolimo, da odgovarja v madžarsčini in ga potem prevedemo. Eni znajo več povedati slovensko, drugi manj, ampak mislim, da se vsi trudijo.«

- *Ka misliš, ka baude s slovenskim jezikom v Porabji za deset, dvajsti lejt?*

»To je težko vprašanje, kako bo s tem jezikom, ker ga zdaj že vse manj ljudi in otrok govorijo. Jaz mislim, da se zdaj začnejo spet bolj intenzivno ukvarjati s slovenščino, zato ker vidijo možnosti v tem.«

- *Pri televiziji je tak, ka človek nejma nej petka pa nej svetka. Gda maš malo prostega časa, ka delaš tašoga reda?*

»Včasih tudi doma delam, ker veliko prevajam. Če imam malo prostega časa, takrat berem ali sem s prijatelji pa z družino.«

- *Nikoleta, kakšne cilje maš v bodočnosti, mislim tak na službene kak na osebne?*

»To, kar zdaj delam, mi je zanimivo pa všeč, v kratkem času, recimo v dveh, treh letih bi zelo rada imela otroka. To je zdaj moj prvi cilj.«

Karči Holec

Ne pozabite pogledniti!

Vpogled - magazin Porabja

Bepillantó - A Rába-vidék magazinja

Na ogled je vsakši torek ob

20.00 vöri na Gotthárd TV

Ponovitvi: ob petkaj ob 20. vöri, ob nedelaj v 13.30 vöri

www.porabje.hu

OTROŠKI

Dobrodelni večer v Monoštru

Dijaki 12. B-razreda na monoštrski gimnaziji smo 13. aprila zvečer ob sedmih pripravili dobrodelni večer v monoštrskem gledališču.

Kot smo na prireditvi povedali, smo se zbrali zato, da bi pomagali mladeniču iz Rábfüzesa, ki je obenem naš sošolec. Fant se imenuje Zoli in je pred nekaj meseci zvedel, da ima grozno bolezen, ki jo mora premagati. To je rak.

Tako kot družini je bilo tudi nam hudo, ampak smo morali postati močnejši in poskusiti skupaj z njim se boriti proti raku. Življenje vseh nas se je spremenilo, ampak družinino se je iz enega dneva do drugega postavilo na glavo, stroški so postali večji.

V razredu smo se odločili, da bomo poskusili narediti vse, s čim bi Zoliju in družini lahko pomagali. Zaradi tega smo organizirali dobrodelni večer.

Imeli smo tremo, saj smo hoteli, da bi vse šlo kot po maslu. Dnevi pred prireditvijo so potekali z organizacijo, pogovori, itd. Na srečo smo dobili veliko pomoči, zato je bilo lažje izvesti program.

S sošolci smo bili zelo srečni, saj so nastopajoče skupine sprejele naše povabilo in so nastopile brezplačno. To so bile: monoštrska pihalna godba (fúvószenekar), plesalci plesne skupine Enjoy, učenci Osnovne šole Istvána Széchenyija, skupina Zaporozsec ter zdravnica dr. Szecsei Nagy Klara. Hvala vsem za udeležbo!

Imeli smo tudi druge sponzorje, tudi njim se zahvaljujemo.

Hvala vsem, ki so se udeležili dobrodelnega večera in tistim, ki niso mogli priti, kljub temu so v neki obliki prispevali k temu, da se je prireditev tako dobro končala.

Zaradi pomanjkanja časa smo se bali, da ne bo veliko obiskovalcev. Na koncu smo bili tudi sami presenečeni, saj je bila gledališka dvorana nabito polna. Po programu smo zbrani denar predali mamici našega sošolca. Moram dodati, da smo od prodaje vstopnic in prostovoljnih prispevkov dobili zelo lep znesek.

Upamo, da se bo naša skupna želja čim prej uresničila, in bomo v kratkem zopet skupaj v šoli ter se bomo bali kontrolk in ne bolezní.

Če se kdo ni mogel udeležiti dobrodelnega večera pa bi rad pomagal, lahko to stori s pomočjo nakazila. Številka bančnega računa, na katerega pričakujemo prostovoljne prispevke, je naslednja: 11773470-00594581-00000000. V monoštrski banki OTP pa lahko tudi osebno nakažete denar. Imetnik računa je Takács Zoltán.

Martina Zakoč

MLAŠEČI

PRIŠLA JE POMLAD

KOTIČEK

- Zakaj imaš rada pomlad?

Patricia: Zato, ker sije sonce. Trava je zelena, rastejo cvetlice.

Laura: Sije sonce, trava zeleni, rastejo rože.

Vanessa: Sonce sije, zelena je trava, narava je lepa.

- Kakšna je pomlad?

Patricia: Cvetočá, lepa, topla.

Laura: Pomlad je lepa, topla, vesela.

Vanessa: Dišeča, topla, vesela.

Kaj rada delaš, ko je pomlad?

Patricia: Poslušam ptice, se igram, kolesarim.

Laura: Delam na vrtu, nabiram cvetlice, kolesarim.

Vanessa: Igram se, poslušam ptice, kako pojejo.

Katero spomladansko cvetlico

imaš najraje?

Patricia: Tulipan.

Laura: Narciso.

Vanessa: Vrtnico.

- Kateri spomladanski praznik imaš najraje?

Patricia: Najraje imam veliko noč.

Laura: Najraje imam veliko noč.

Vanessa: Materinski dan.

- Zakaj ti je ta praznik najbolj všeč?

Patricia: Zajec prinese darilo. Barvamo jajca, jemo šunko in imamo počitnice.

Laura: Ker zajec prinese darilo in vsi smo veseli.

Vanessa: Ker imam zelo rada mamo.

Na vprašanja o pomladi so odgovarjale: Vanessa Horvat, Laura Bedi in Patricia Dončec - učenke 5. razreda DOŠ Števanovci

To sem jaz

Ime mi je Vanessa, pišem se Horvat. Hodim v 5. razred. Stara sem 12 let. V družini nas je šest: mamica Katalin, oče Šandor, sestra Viktorija, babica Marija in dedek Jožef. Stanujem v Števanovcih. Mamica je prodajalka, oče mizar. Sestra Viktorija hodi v 4. razred. Pridna učenka sem. Hodim v pevski zborček in lončarski krožek. Rada poslušam glasbo in rišem.

Vanessa Horvat

Ime mi je Patricia, pišem se Dončec. Stara sem 11 let. Hodim v Dvojezično osnovno šolo v Števanovcih. Jaz sem pridna učenka. V šoli imam petice. V naši družini nas je šest: oče Attila, mama Andreja, brat Martin, babica Marija

in dedek Karel. Oče je po poklicu strojni kjučavničar v Monoštru. Mama je šivilja v Monoštru. Brat Martin hodi v srednjo šolo Vép. Rada plešem. Imam dolge rjave lase in rjave oči.

Patricija Dončec

Ime mi je Laura, pišem se Bedi. Stara sem 11 let. Hodim v 5. razred Dvojezične osnovne šole v Števanovcih. Stanujem v Monoštru. V naši družini nas je pet: mama Bernadett, oče Andraž, sestrí Greta in Justina. Mama je doma. Oče je mesar. Sestra Justina hodi v 7. razred, Greta pa v otroški vrtec. Rada poslušam glasbo, plešem in gledam televizijo.

Georgina Bartoš

ne oči. Rada poslušam glasbo in gledam televizijo. Hodim v lončarski krožek, v krožek modernih plesov in k pevskemu zborčku.

Laura Bedi

Ime mi je Gina, pišem se Bartoš. Hodim v 5. razred osnovne šole v Števanovcih. Stanujem v Monoštru. V naši družini nas je pet: mama Bernadett, oče Andraž, sestrí Greta in Justina. Mama je doma. Oče je mesar. Sestra Justina hodi v 7. razred, Greta pa v otroški vrtec. Rada poslušam glasbo, plešem in gledam televizijo.

KAUT

